

Maatregel in het kader van een Ziektewetuitkering, maar voor wie?

Als eigenrisicodragers voor de Ziektewet ben je verantwoordelijk voor de betaling van de Ziektewetuitkering aan de zieke (ex-) werknemer. Als de zieke ex-werknemer zich echter niet aan de verplichtingen op grond van de Ziektewet houdt, dan kun je als eigenrisicodragers het UWV [vragen](#) om een maatregel op te leggen. Dit in tegenstelling overigens bij het opleggen van een maatregel als eigenrisicodragers voor de WGA. In dat geval ben je als eigenrisicodragers een ‘zelfstandig bestuursorgaan’ en mag je – mits aan de voorwaarden wordt voldaan – een maatregel opleggen.

Wat daar ook van zij, als je als eigenrisicodragers voor de Ziektewet het UWV vraagt om een maatregel op te leggen aan een zieke ex-werknemer, dan moet je er wel voor zorgen dat het UWV dit ‘netjes’ doet en over de juiste informatie beschikt waarom (en op welke wettelijke grond) een maatregel kan/moet worden opgelegd.

In een bestuursrechtelijke spoedprocedure (voorlopige voorziening) bij de rechtbank Rotterdam van 14 juni 2024 ([ECLI:NL:RBROT:2024:5486](#)) heeft de bestuursrechter namelijk bepaald dat het UWV (en dus de eigenrisicodragers) wel de juiste wettelijke grondslag moet benoemen op basis waarvan een maatregel aan de orde is. In die zaak had het UWV verzuimd in te benoemen op welke wettelijke grondslag de maatregel was gestoeld en wees de bestuursrechter de voorlopige voorziening van de ex-werknemer – om schorsing van de maatregel – toe.

Volgens de bestuursrechter is het volgende daarbij van belang:

“(…) In het bestreden besluit staan geen (wets)artikelen vermeld, waardoor het niet duidelijk is waar de maatregel op is gebaseerd. Uit het verzoek van de werkgever en het bestreden besluit komt naar voren dat de maatregel is opgelegd omdat verzoeker niet heeft gesolliciteerd en dus niet heeft meegewerkt aan het verkrijgen van passende arbeid. Volgens het UWV heeft verzoeker de gelegenheid gehad om uit te leggen waarom hij niet heeft gesolliciteerd, maar heeft hij hiervoor geen geldige reden gegeven. Het dossier dat de rechtbank van het UWV heeft gekregen, bevat geen informatie over het al dan niet solliciteren van verzoeker. Ook zit er geen informatie in het dossier over het gesprek dat met verzoeker zou zijn gevoerd over waarom hij niet heeft gesolliciteerd. Daarnaast zijn het UWV en de werkgever niet naar de zitting gekomen, zodat de voorzieningenrechter verder ook geen duidelijkheid heeft kunnen verkrijgen over de grondslag van de maatregel. (...)”

Kortom: vooralsnog geen maatregel voor deze ex-werknemer (die inmiddels wel weer solliciteert) en een tik op de vingers richting het UWV en de eigenrisicodragers, die allebei – gek genoeg – niet in de procedure zijn verschenen.

Datum

04 juli 2024

Auteur

Stéphanie Heijtlager